

ÚJ FOLYAM. VI. KÖTET.

19. SZÁM.

BUDAPEST, 1888. NOVEMBER 4.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár

SÍRYA-YICADÓK.

— Regény. írta Szabó Endre. —

(19. közlemény.)

XII.

Különben pedig Szaladó Gáspárnak utolsó szavaival a tárgy annyira ki volt merítve, hogy ahhoz már nem kellett szólni, s az a néhány percznyi szünet, a mely bekövetkezett, jobban illett a helyzethez, mintha akár Szaladó, akár Verpeléti tett volna még néhány szót.

Pedig Verpeléti nagyon kényelmetlennek találta a beállt csendet. Mintha attól tartott volna, hogy most Szaladó is, a felesége is ő róla gondolkoznak, őt kombinálják magukban Karbunkuluskövyvel... mert hátha tudnak valamit az ő dolgairól is?

Mindenképen igyekezett valami beszélgetési tárgyhoz jutni. Segítségére jött Évike: ez vonta ki magát legelőbb is az alól a kellemetlen hatás alól, a melyet férje iménti elbeszélése keltett.

A falusi menyecske naiv kíváncsisággal és Verpeléti meglepetésre: a legegyszerűbb közvetlenséggel tudakozódott az ő házas élete, felesége stb. felől Verpeléti vontottan, pironkodva füllentgetett, hogy nagyon jól érzi magát, köszöni a kérdést, — de egyszerre jobban elhagyatva érezte magát e szives társaságban, mint az imént az utcán.

Évikének a kedveskedése a férjével szemben, vidám hangulata, egész viselkedése a mely azt mutatta, hogy

sorsába nem csak betörődött, hanem azzal meg is van elégedve: mindez mintha egy csapással el vágta volna Dénesnek a kezében a reménységnek azt a legutolsó, vékony szálát is, a melylyel még az élethez kötve érezte magát...

Szeretett volna szó nélkül felkelni, s elmenni ezektől az emberéktől, a kik oly kiállhatatlanul boldogok... Aztán mosolyt erőtetett, még egy két perczig közönyös dolgokról beszélgettek, majd órájára nézett, mintha sietős dolga volna, köszönt és csakugyan elment, megígérve, hogy még megfogja látogatni Szaladó Gáspárékat, de már akkor érezve, hogy ígérését nem fogja beváltani.

Mikor a kapu elé ért, megállt és elgondolkozott.

Különös gondolata támadt. «Én azt hittem, hogy Évikétől akkor váltam el örökre, mikor azt a lemondó levelet irtam neki... pedig nem akkor, hanem most...»

S behuzta a kalapját a szemére, egy arra menő üres kocsit megállított és felült.

— Hová hajtsak? kérdezte a kocsis.

Verpeléti meghökkent a kérdésre. Már a nyelvén volt a lakása házszáma, — akkor jutott eszébe, hogy

hiszen nem mondhatja ő mától fogva azt, hogy «haza»...

— A «Külön kolbász-kaszinóba» — kiáltott ki a kocsiból, s becsapta maga után az ajtót.

XIII.

A «Külön kolbász-kaszinóban» egy este zajos társaság pezsgőzött. Szólt a muzsika, csöngött a pohár, sántikálva röpkedett a temérdek rossz élcz, és vihorászott a jó kedv.

Épen gróf Paszternák Alkibiadesz vitte a szót, de nem úgy, hogy ő beszélt, hanem úgy, hogy a pamlagon ő vetette el magát s ő köréje csoportosult a többi. Beszélni voltaképen amazok beszéltek, ő csak egy-egy fő-biccentéssel, mosolylyal, egy-pár rövid szóval, vagy hahotával járult a társalgáshoz, de mégis úgy, hogy ezek az apró jelek adták meg a beszélgetésnek az értékét. A beszélők kérdezősködtek, igyekeztek eltalálni a Paszternák gondolatait, Paszternák meg még koronkinti hallgatásával is felelni tudott azokra. Ilyen ékes-szólás is van.

Valamelyik henezegve szólt:

— Eh! a kis menyecske csupa chic! bánja is az.. ugyis csak strohmann volt neki a férje...mi? Alkibiadesz, mi?

Paszternák önelégülten mosolygott pofaszakállja közé s a gyűrűit nézte, — aztán maga is bele vegyült a nevetésbe.

Akkor lépett be Csenevey Pepi gróf.

— Ah! Verpelétinéről beszéltek?

Nem mondta senki, hogy «igen», csak még jobban nevettek. Tehát tudni való volt, hogy arról folyt a szó.

— Szegény vén ordas! az is nagyot néz majd.

— De a mámi, a mámi!

Ugy értették már az egymás nyelvét. Mindenki tudta, hogy a «vén ordas» az öreg Verpeléti, a «mámi» meg a felesége.

S ezeken a szerintök rendkívül szellemes szavakon nagyon jól tudtak mulatni.

Hanem a nevetés egyszerre félbe szakadt, mintha kettévágták volna.

A terembe Verpeléti Dénes lépett be. Az urak összenéztek. Paszternák alig észrevehetőleg vállat vont, Csenevey Pepi pedig a fonák felível fordulva kifelé a faltól, a mely mellett állt, egy ott felfüggesztett képet kezdett vizsgálgatni, mintha sohase látott volna még olyan szép képet.

Verpeléti Dénes odajött a társasághoz. Vignak látszott, szemei szakadatlanul csillogtak, egy kicsit ki is volt pirulva; szokatlan volt az is nála, hogy öltözékén

a mely ezidáig szinte tulságosan választékos volt, most valami hanyagság, rendetlenség volt észrevehető. Nyakendőjéből hiányzott a tű, sőt a kabátja-ujjáról is egy gomb; gallérja ha nem is épen szennyes, de gyűrött, kézelőjét meg határozottan nem ma vette fel.

Mindezt azonnal észrevette rajta mindenki

— Jó estét urak! jó estét! — szólt Verpeléti Dénes három-négy hanggal szerénytelenebbül, mint eddig volt szokása, a mi szintén azonnal feltűnt.

A társaság immel-ámmal viszonzá a köszöntést, aztán megint egymásközt folytatta a beszélgetést.

— A-á-áh! pezsgőzés! — folytatta Verpeléti a czimboráskodást nagy ügyetlenül, mert hiszen gyakorlatból tudhatta, hogy a pezsgőzés a külön kolbász-kaszinóban soha fel nem tűnő, rendes dolog. De úgy látszik nem tudott egyebet mit mondani.

Végre Paszternák Alkibiadesz könyörült meg rajta.

— Honnan, Dénes, honnan?

— Hm! — nevetett titokteljesen Verpeléti, — mesziről...messziről...olyan helyről, a hol a madár se jár... no de igyunk egyet, kapott kézbe egy pezsgős poharat. — Mindjárt lesz itt több pezsgő is, — hetvenkedett aztán, megint nagyon ügyetlenül, hogy némelyek elfordultak és úgy nevettek.

Verpeléti aztán egy-két pillanatig úgy tartotta még az asztal felett a poharat, mintha várta volna, hogy mások is poharat fogjanak s vele igyanak. Nem mozdult senki s Verpeléti heherészve kérdezte, hogy hát senki sem koczint vele? aztán felhajtotta s úgy visszattette az asztalra a poharat, hogy mindjárt a kezében maradt a talpa.

Aztán leült egy zsöllyeszékre Paszternák Alkibiadesz mellé.

— Nos Alki! hát egy kis kártya vagy mi?!

Paszternák lusta mosolygással sandított rá és ásitottt.

— No hát? lesz vagy nem lesz? — firtatta Verpeléti.

— Eh! hagyd el Dénes...

— De miért? furcsa!

Paszternák hallgatott, aztán pártfogó hangon jegyezte meg:

— Nem neked való az!

— Nem — nekem — való? meredt Paszternákra Verpeléti Dénes hátra hajtva magát, mintha jobban meg akarná nézni magának azt az embert, a ki ezt neki mondja.

— Nem, nem! erősítette Paszternák.

— Hát — ez csak most jut neked az eszedbe? huzta össze a szemöldökét Verpeléti s bár épen nem

volt józan állapotban, úgy látszott rajta, hogy nagyon komolyan vette ezt a megjegyzést, — elannyira, hogy Paszternák gróf is felneszelt az ő egykedvűségéből és nagyon szigorúan fürkészte a Verpeléti arczát.

— Ho-hó! Mit értesz te ez alatt?

— Mit értek, mit értek! Hiszen csak világos, hogy mit értek? Mért nem mondtad ezt ezelőtt legalább öt évvel.

Paszternák most már megértette, hogy hova céloz Verpeléti — hát azt gondolta, hogy habár elsápadt is, jobb lesz inkább egyet nevetni rá.

— Hát gyámod vagyok-e én vagy mi? Bolond!

— De jó barátom vagy...az vagy...no ígynk egyet.

S Verpeléti megint felhajtott egy tele poharat, sorba véve a többiek által ott hagyott poharakat.

— Vagy nem vagy jó barátom? Hiszen mindennapos vagy a házamnál...hahaha! Oh, te kópé, te kópé! Igaz te! mit csinál a feleségem? hogy van? már egy hete, hogy nem voltam othon...

— De kérlek, — villogott haragosan a Paszternák szeme, legalább buta ne légy, ha részeg vagy.

— Buta? én? nagyon is okos vagyok, kedves Alkikám! Nagyon okos. Most már okos vagyok. Hát mit izélsz? mit pironkodol? azt hiszed, hogy én bánom, de már olyan bolond nem vagyok, hehehe!

Paszternák fel akart kelni. De Verpeléti megfogta a karját.

— Ne hagyj hát itt! Jól van no, nem beszélek többet a feleségemről. Érdemes is arról beszélni. Hehehe!

E közben a többiek, a mint egy másik asztal köré ültek s ott folytatták a multságukat, nem egyszer kacagtak össze elfojtott hangon s át-átkacsingattak Paszternák Alkibiadeszre, a ki csak a vállát vonogatta nekik: «Nem látjátok, hogy részeg?»

— Hát mondom, azért jöttem, hogy már régen nem próbáltam veletek egy kis parázs kártyát. Vissza akarom nyerni tőletek, a mit legutóbb vesztettem. Ma disznóban vagyok, disznóban! Van ám itt pénz, pajtás! — és az oldalzsebére ütött.

— Ne erőtesd azt a kártyát, — próbált még egyszer komoly, meggyőző hangon szólni Paszternák, — látod, hogy nincs ma itt ahhoz senkinek kedve. Ha pénzed van: tedd el. Jó lesz az neked.

— De mikor én vissza akarom nyerni a többit is! furcsa! mit oktatgatsz engem. — Uraim! — fordult a többiekhez, mely alkalmat Paszternák rögtön felhasználott és felkelvén, ő is a másik asztalhoz ment, — uraim! hozassunk kártyát.

Nem felelt senki.

Verpeléti csemetett. Bejött egy inas.

— Hozzon kártyát.

Az inas hozott kártyát, letette Verpeléti Dénes elé. Ez szétbontotta a csomagot és keverni kezdett, nevetve át a társasághoz, várva, hogy átjöjjenek onnan. Azok összenéztek, vállat vontak, összesugtak. Azután egy, a ki apró, tömzsi természeténél fogva a tréfa-csináló privi-légiumával birt az urak közt, felkelt és hozzá ment.

— Hát csakugyan sok pénzed van, Dénes?

— Sok hát! — hetvenkedett Verpeléti s kidobta az asztalra csakugyan kövér tárczáját.

— Hol vetted te?

— Hol? — nevetett ravuszul Verpeléti, — a mint mondják: «megfogtam a szerencse anyját».

— Ne mondd; aztán hol te?

— Hm! — gondolkozott egy kicsit, aztán oda hajolt a rövid, tömzsi úr füleihez, — nagyszerű kompániára akadtam...egy olasz jár itt...trente-et-qaarente... elviszlek téged is...

(Folyt köv.)

HM!

Fiatal orvos: Ne féljen, nagysád! A mire csak a tudományom képes; mindent elkövetek, s kegyed egy hét alatt jobban lesz.

A beteg: Oh — hiszen nem olyan sietős...

RIPOSZT.

Kereskedő: (Egy utazó ügynökhöz.) Kérem, én is voltam utazó ügynök, de azt soha sem tettem meg, hogy szivarral mentem volna a kereskedőhöz.

Utazó ügynök: Önnek bizonyosan finomabb emberrel volt dolga, mint nekem.

VESZEDELMEZS IDÉZET.

Akkora háborúságot se egyhamar értem meg, mint ami abból keletkezett, hogy az öklömnyi kis Zizi leány egy ebéd után apja jelenlétében levetette magát a pam-lagra s azt mondta:

— De jó volna most egyet csókolózni.

— Kitél tanultad te ezt a beszédet? — kérdi a haragra lobbant apa.

Zizike: «Hát a nevelőnő tett így tegnap».

Apa: «A nevelőnő? hol van most a nevelőnő?»

Zizike: «A szobájába ment».

Apa: «No várj, majd megtanítom én azt a nevelőnőt csókolózni mindjárt».

Azzal elrohant, hogy a nevelőnőt meggondolatlanságáért kérdőre vonja.

A közben bejött a mama s kérdi Zizikét: «hol van apa?»

Zizike: «Bement a nevelőnőhöz: megtanítja csókolózni».

Uram bocsá! hogy repült be a mama! aztán hogy repült a papával, meg a nevelőnővel ki: aztán hogy röpködtek a vádló, meg a védekező szavak: igazán angyaü mulatság volt annak, a ki nem volt részes benne.

CSELÉDEK.

— Nagysád kérem: nem tetszik babonásnak lenni?

— Miért?

— Mert nagysád lesz épen a tizenharmadik urnőm ebben az esztendőben.

AZ OKOS NÉMET.

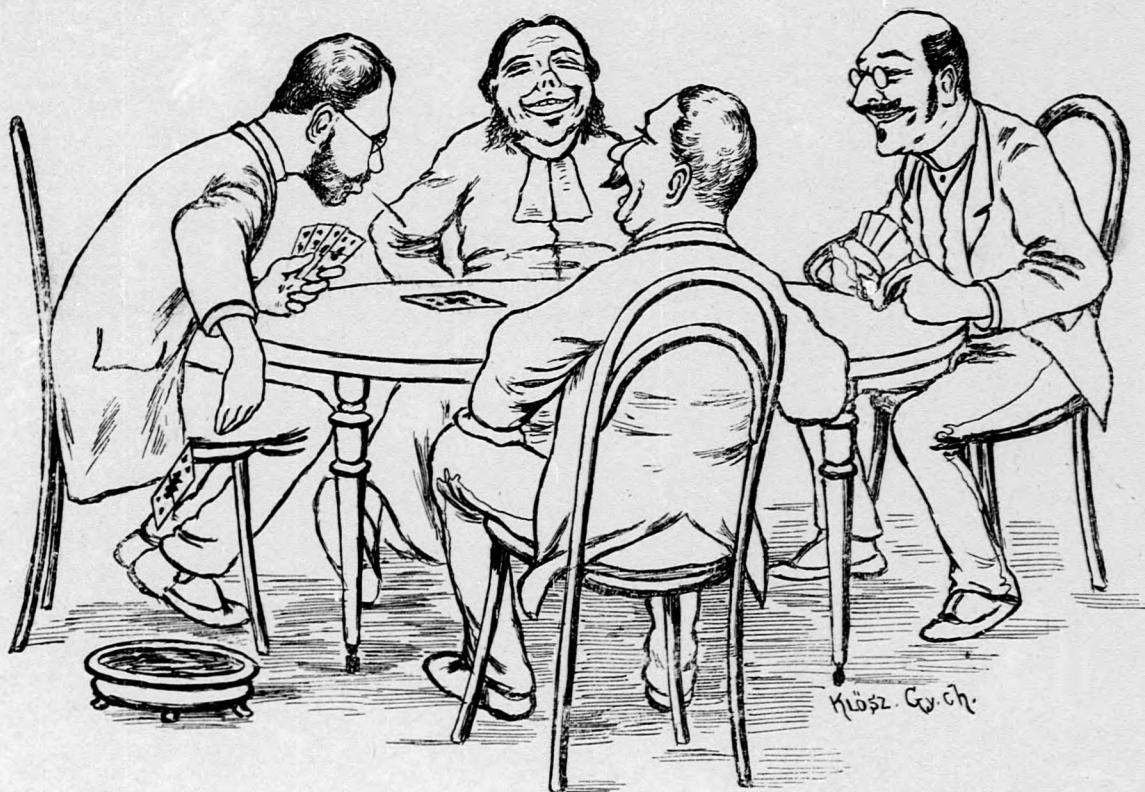
St.-höz Módos a legközelebbi távirda-állomás, a hivatal egy emeletes házban volt elhelyezve. A jegyző egy táviratot adott át egy helybeli németnek, hogy vigye a távirдахивatalhoz és adja fel.

Miután a német nem tudta, mi a távirda? a jegyző megmagyarázta, hogy oda menjen be, a hova a két sodrony vezet.

A német, Klumpa Michel — elmegy és az emeletes ház

előtt megáll, néz és gondolkodik: hogy menjen ő ott be, a hol a két sodrony vezet be? Visszafordul, a sürgőnyt visszahozta azzal a kijelentéssel, hogy ne tartsa őt bolondá a jegyző.

A k—jegyző úr olyan szórakozott ember, hogy a minap visztezés közben a kihívásra dobandó kártyát a köpő ládába dobta s a helyett a kihívott kártyát leköpte.

KÁVÉHÁZBAN.

A pinczér oda megy a miniszteri tanácsos urhoz és újságokat kínál neki:

- Talán a «Nemzet»-et tetszik parancsolni.
- = Nem.
- A «Naplót»?
- = Azt sem.
- A «Lloydot»?
- = Eh!
- Talán hát az «Egyetértést»?
- = Dehogy.
- A «Fővárosi lapokat»?
- = Nem.
- Az «Üstököst»?
- = Azt sem.
- Vagy a «Budapesti Hirlapot»?
- = Nem kell, barátom, mind végig olvastam már.
- Hát hol tetszett már ma lenni, nagyságos ur?
- A hivatalban.

KAPACZITÁLÁS.

Pimpinella kisasszony: Oh, édes Bajnokfalvy ur, képzelje, hogy én szép vagyok és — szeressen engem!

PARASZT ARISZTOKRÁCZIA.

Elment egy izben a dunakeszi ember valami ügyes-bajos dologban a plébániára, de miután a plébános nem volt otthon, az új gazdasszony fogadja őt.

- Dicsérjük a Jézus Krisztust!
- Mindörökké! No mi jót hozott?
- Kérem alássan, itthon a főtisztelendő plébános úr?
- Nincs, de estére haza jön.
- Majd akkor eljövök.

Mondja csak kérem kicsoda kegyed?

— Kegyed? kikérem; magamnak; ezt még senki sem mondta nekem! Én nem vagyok kegyed, hanem kend!

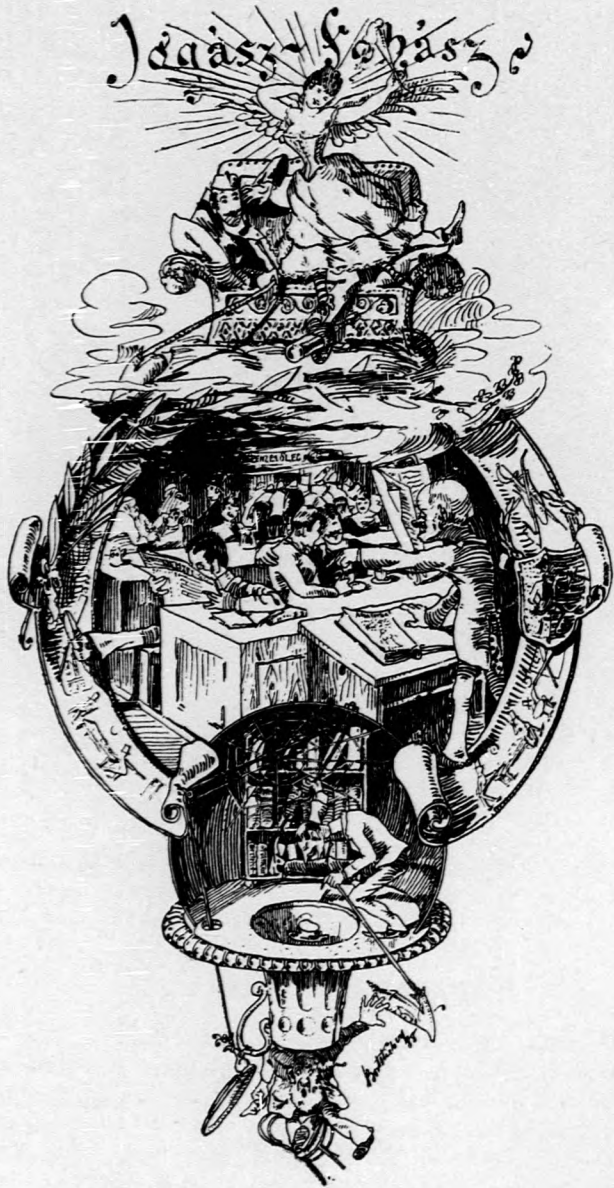
TALÁLÓS MESÉK.

I.

- K.* Melyik igében van az igazság?
- F.* A venyigében, mert hiszen, borban van az igazság.

II.

- K.* Ki kíván lehetellent?
- F.* A ki forrón kíván egy hideg fürdőt.

UTOLSÓ MENTSÉG.

Orvos: (Egy képzelgő beteg asszonyhoz.) Egy mód van még, a melylyel nagysád megmenthető.

— S az?

— Adja hamar férjhez a leányát, ezen az uton nagysád anyósá lesz, az anyósok pedig tudvalevőleg igen tartós életűek.

LICZITÁLÁS.

A. Én egyszer olyan bűvart láttam, a ki egy óráig maradt a víz alatt.

B. Az semmi! Én olyat láttam a ki a mint egyszer leszállt, többet fel se jött a víz alól.

RANG SZERINT.

Tanár: Mondja meg fenséged, hogy mikor kezdődött a keresztes hadjárat?

Főhercegi tanítvány: 1520-ban.

Tanár: A szám igen jó, hanem itt nem egészen alkalmazható.

DISZNÓ ÉS PECH.

Első jogász: No czimbora! hogy sült el a szigorlat? Disznóban voltál?

Második jogász: Tudod: a kérdésnél disznóban, hanem a felelettel határozott pechben.

P. VÁROS TANÁCSA.

B. gazdag bérlő P— város határában, ősi szokás szerint husvétkor a város főbb hivatalnokainak bárányokat szokott küldeni. S különbözők lévén a gusztyusok, a polgármester a kissé ösztövérest, a nagy családdal bíró tanácsos a sok húsú kövér bárányt szereti, a pénztáros pedig egyetlen fiacskája részére tarka báránykát vár. Ennélfogva bérlőnk, nem bizva kocsisában, a beküldött bárányok nyakába czédulát köt, s mindegyikre rá írja, hogy kinek adassék át.

Husvét vasárnap reggel, a kik az utcán jártak, nem tudták mire vélni, hogy a bérlő igás kocsiján beszállított ártatlan báránykák miért vannak a tanácsbeliek nevére keresztelve?

AKKOR HÁT!

Dolfi: Bizony pedig, kincsem, nem bánnád ám meg, ha engem szeretgetnél.

Zsuzsi: Hát ha az ur bánná meg.

Dolfi: Soha se törődjél te, galambom, én velem.

Zsuzsi: «No jól van; akkor hát ott üsse az urat a ménkü.»

MIKOR A GYEREK MÁR NEM SZÁMIT.

Pál: Ej, de jól esik a szívemnek, édes Péter komám, hogy annyi idő után fris, jó egészségben látom. Hogy van; mint van? vannak-e gyerekek?

Péter: Köszönöm szives kérdését, kedves komám: csak meg vagyok. Gyerekek is vannak; leginkább három; már mint: a Miska, Pista meg a Gyurka.

Pál: Ni, ni; de iszen, mikor én még a keed családi körül-állásait ismertem, akkor volt még keednek egy Jancsi nevű fia is?

Péter: Volt hát; persze hogy volt! de az már régen szekeres béres Öreg-Hörsökön.

MADÁCH ILLUSZTRÁLVA.

«Végig borzongat, — elfordul szemem,
Nem bírom e szörnyű káprázatot.»

PRÓBA-SZER.

223

Kolm. Pénztárnok ur! Kérek a Számika fiannak, a ki még nincs 8 éves, egy fél kártyát,

Pénztárnok. Hm, ez a fiu még nincs 8 éves? Hát aztán hogy lehetne nekem arról meggyőződni?

K. Hát igen egyszerűen, kérem alásan. Tessék csak tőle olyan dolgokat kérdezni, a melyek ezelőtt 8 évvel történtek: ha emlékszik-e rájuk?!

HÁTHA FOGADÁSA TARTJA.

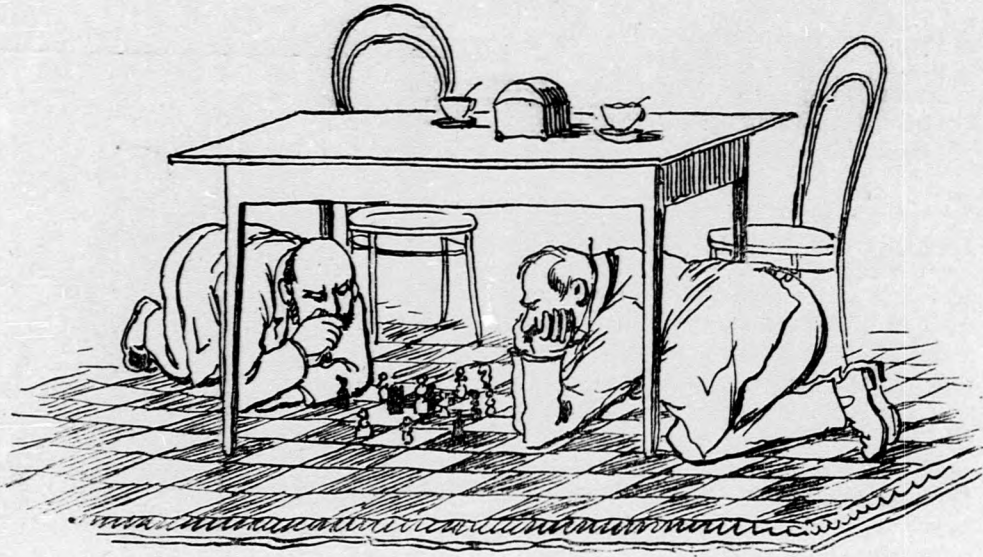
Rászakadt a bucsujáró népre a lekönyörgött nyári eső.

Az asszony nép sietve burogatta fejére a felső szoknyákat.

Egy menyecske a nagy sietségben hibás fogást tett s a fejére borította azt is, a minek okvetlenül lenn kellett volna maradnia.

Persze az utána tipegő öreg nénik rövid tanakodás után elhatározták, hogy az illetővel ezt a tévedést azonnal helyre kell hozatni; határozatuktól azonban egészen megnyugodva elálltak, mikor az előénekes Csombok Márton azt mondta, hogy: «nem kell háborgatni, mert nem tudhassa az ember, nem-é fogadása tartja, hogy így tegyen».

SZENVEDÉLYES SAKKOZÓK.

Idegen helyen nem kapván sakktablát, kenyérbélből gyúrt figurákkal a koczkás szőnyegen vívnak csatát — de sakkozni kell!

MILYEN LEHET A TÖBBI?

Hölgy: Nézze kérem, milyen czifra a házi asszony, majd elrepül... pedig milyen hanyag, gondatlan házi asszony...

Úr: De honnan tudja azt nagysád?

Hölgy: Honnan? hiszen én vagyok a legjobb barátneja

SAJÁTSÁGOS RAJONGÁS.

— Nos, kedves Gyulám, most már két hónapja, mióta egybe keltünk, hát mondj csak, hogy érzed magad a házasi-életben?

— Oh, nagyon boldog vagyok! Annyira tetszik nekem ez a családi élet, hogy ha véletlenül az a csapás érne, hogy te meghalnál, én rögtön újra megházasodnám.

KÉTSÉGES ELŐNY.

Boltos. Nagysád, ez a zsebkendő oly finom, hogyha majd használni fogja, úgy érzi, mintha semmi sem volna a kezében.

KLAPPANTYÚ.

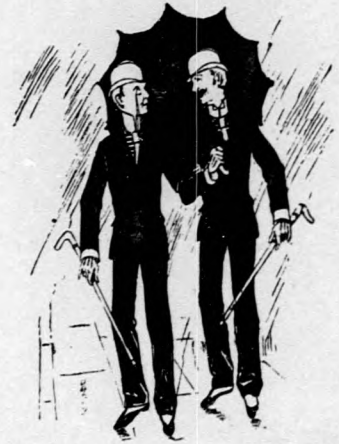
Szép szomszédnőm zongorán
Kalimpál naphosszant.
Egy darabig hallgatom,
Azután már boszant

Herman Lipót.

KÖRÜLÍRVA.

— Nézzél csak, milyen forcsa orra van annak a Kleinnak: mintha nagyobbították volna 5-ször és kisebbítették volna csak 4-szer.

A MENYASSZONY.

Idősb fivér: Láttad a menyasszonyomat, öcsém? No: mit szölsz hozzá?

Ifjabb fivér: Oh, gyönyörű, gyönyörű... ha egy kicsit gazdag volna, valóságos angyal volna.

VADÁSZOK.

— Ejh, már megint hibázott, báró úr.

— Nem csodálom! az ön vadász-területén igen aprók a nyulak, pedig én az afrikai elefánt-vadászaton egészen hozzá szoktam már a nagy vadakhoz.

BÖLCS BOLONDSÁGOK.

«Nesztek! mondá a isten az embereknek és odaadta a jó eledelket a gazdagoknak, a jó étvágyat meg a szegényeknek.

*

Láttam én már, hogy a vágató ló esett el, mégis a rajta ülő szegte nyakát.

*

Halad a kor, rohan,
Rohan meg sem állva
S ezélhoz törve... üzi
A ezélt mint továbbra...

ELŐRE LÁTÁS.

— Oh, én istenem, bocsásd meg az én nagy, sok bűneimet, — fohászodik az egyik atyafi.

— Ugyan, sógor, — micsoda nagy, sok bűne lehet már magának megint, — kíváncsiskodik a másik, tudván, hogy a sógor hamis veséjű ember s a hol csak lehet: elkövet minden fő- és mellék-bűnöket

— Most épen semmi bűnöm sincs, — válaszol amaz, — de mondok: bizonyosan majd csak lesz megint, hát mikor így nincs más dolgom: leimádkozom előre.

AZ UTOLSÓ KISÉRLET.

Volt egy képtelenül rongyos kabátja a dijnoknak, a mely évek óta szolgált már egy ideig mint köpenyeg, azután kifordítva, befordítva, mint téli és nyári kabát; legutoljára már a szabó nem tudott vele mit csinálni, hát mit tehetett a szegény dijnok, elment egy papirgyároshoz:

— Ugyan kérem szépen csináljanak nekem ebből néhány árkus itató-papírost!...

OK ÉS OKOZAT.

— Ugyan vendéglős ur, tegnap egy kicsikét többet találtam inni, mint szokásom s én bizony elfelejtettem már, hogy hány liter volt: nem jegyezte fel korcsmáros ur?

— De igen: négy liter.

— Hm, hm! Nekem úgy tetszik, hogy ha én rugok be, attól a korcsmáros ur lát duplán.

KORLÁTOLT TETSZÉS.

Mama: Nos, Kopogó úr, ha önnek olyan nagyon tetszik a leányom, hát nőül veheti.

Kopogó: Hja, épen olyan nagyon nem tetszik.

KÖSZÖNI A VIGASZTALÁST.

Vén kisasszony: Hogyan, Gizike: szüleid nem engedik meg, hogy Vas Gyula feleségül vegyen? Azért ne sirj, kedves; olyan csinos fiu, mint Vas Gyula, mihamar kap egy másikat.

GYEREKEK.

— Te, Pistike, ha minden folyó a tengerbe folyik, akkor egyszer csak kicsap a víz a tengerből.

— Ah persze! Hát nem tudod, hogy mennyi temérdek spongyia van a tengerben?

PECH.

Pajtás! Ugyan segíts ki a zavaromból: adj egy forintot kölcsön. mert csak egy tizenöt-forintosom van.

— Tizenötforintos? hiszen olyan nincs is, te!

— 'Sz épen az a pech!

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óraüzlete.

BRAUSWETTER JÁNOS SZEGEDEN

cs. kir. és m. kir. szab. chronometer és műórák, föltalálója az első egyedüli kulcs nélkül föl-huzható remontoir inga-óráknak stb. stb.

ÓRAK 10 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT ARANY ÉS EZÜST EKSZERTÁRCYÁK RÉSZLETFIZETÉSRE

Kitüntetve: London 1871. Kecskemét 1872. Bécs 1873. Ujvidék 1875. Szeged 1876. Páris 1877. Székesfehérvár 1879. Budapest 1885.

Levélbeli megkeresésekre pontosan válaszoltatik. Képes árjegyek bérmentve. Javítások pont. eszközöltetik.

Magyarhon első, legnagyobb és legjobb hírnevű óraüzlete.

Alapított 1847-ik évben.

Németül tanulóknak

legalkalmasb kézikönyvül ajánlható: **Német nyelvtan** magyarok számára. **Ahn F.** híres, könnyű rendszere után írta Nagy Lajos. (Ára, 80 kr. mely bélyegeken is beküldhető.) E könyv rendkívüli előnye, hogy az egyetlen nyelvtan, melyben a német szavak is magyar betűkkel nyomtatják. — Kapható a PALLAS könyvkiadóhivatalában, Budapest.

Megjelent és kapható

a PALLAS irodalmi és nyomdai részvénytársaság kiadásában (Budapest, Kecskeméti-utca 6.)

Nyilvántartási utasítás

a cs. és kir. hadsereg és hadi tengerészet számára.

I. rész:

A legénység állományába tartozó egyének.

Hivatalos kiadás.

Kiadta a magyar kir. honvédelmi miniszterium.

Ára 45 kr.

NAGY GYULA

cs. k. udv. gyógsz. Budapest, Damjanich-u. 7.

ajánlja «Excelsior» arczkenőcs és arczporát 60 kr.
«Eau de Chinis» a haj hullása ellen 1 frt —
China és Chiavasbort az udv. gyógy-szertárból 2 « 50 «
Dr. Fünckh melltheája, kitünő szer! 35 «
Wilson arczkenőcs 60 «
Dr. Guarin melpora 35 «
Császár gyomorcsépek 70 «
S egy biztosan ható szerét a galandféreg ellen, ára postai küldéssel 3 « 20 «

Brüsszelben az 1888-ik évi nemzetközi kiállításon **arany éremmel** kitüntetett gazdag szénsávtartalmu asztali és gyógyvíz

AMOHAI
ÁGNES
FORRÁS
SAVANYUVÍZE

Irás nélkül is kapható az országos főraktárban: **Edeskutya L.** magy. k. és szerb k. udv. ásványvizszállítónál Budapestben, nemkülöben gyógszertárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben.

BARNA FOGORVOS

Budapest, Váci-utca 24. szám.

Készít egyes fogakat, fogsorokat és plombákat, jótállás mellett; árak mérsékelték.

Grósz Lajos

fogtechnikai műterme

BUDAPEST,
Magyar-utca 1.

Hatvani-utca sarkán,
készít

műfogakat,
fogsorokat

és javításokat.

Rendkívül olcsó áron, teljes jótállás mellett.

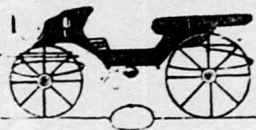
Atelier Parisien

7350 (Halácsy)

legcsinosabban
berendezett

Fényképészeti műterem
Budapest, Haris bazár.

*Fényképek
a legtökéletesebb
kivite'ben és jutá-
nyos áron készíttetnek.*

Mindennemű, ugyszintén ha
lottas kocsik százra menő
készlet következtében olcsón
még a legkezezőbb részle-
fizetésre is eladatnak.

BOGDÁN JÓZSEF,

kocsigyáros Budapesten, IX.,
páva-utca 10-12. szám.

RAKTÁRAK: IX., Páva utca 7. és
muzeum-körút 10. és 19. 3079

Földváry Imre

specziális készítője a jószabásu
férfi-ingeknek,

ajánlja férfi-divat, vászon
és fehérmű-raktárát, a
n. é. közönség b. figyel-
mébe. Budapest, korona-
herczeg-utca 11., a fő-
posta mellett. — Czégem
össze nem tévesztendő,
Földvári J. (Jakat)
czéggel.

Szőnyegek,

**függönyök, asztal- és ágyterítő, bu-
torszővetek.**

Gazdag raktár mindennemű

lópokróczból.

Smyrna négyszögméterje 10 forinttól följebb. Mara-
dókokat jelentékenyen mérsékelt áron ajánlanak.

Kunz József és Társa

Budapest, V., Deák-tér és Erzsébet-tér sarkán.

„Rujder“ kávéház.

Király- és Kazinczy-utca sarkán.

Ujjonnan összeállított

magyar hölgyzenekar hangversenye.

Hegedüs Janka kisasszony vezénylete alatt. — Naponta Rác
Gizella kisasszony czimbalomművész nő hangversenye.

BRÜNNER TESTVÉREK

csász. kir. szabadalm. petroleum-lámpa-gyár.

Petroleum

Napfény

7652

függő-lámpák

új, szabadalmazott

Excelsior-lámpa

100 gyertya

világító erővel,
vakító fehér láng legegyszer-
vűbb és legsolidabb szerke-
zet, alulról meggyújtandó,
szabályozható és kioltandó.

Excelsior

égővel

1887-ik szabadalom.

60 gyertya

világító

erővel.

Raktár: Budapest, Koronaherczeg-utca 3.

Asztali-

és

függőlámpák,

fali és kézilámpák

minden kiállításban

gyémánt-körégővel

legolcsóbb áron
mellett.

ASZTALI BOROK.

MAYRHOFER
 Badacsonyi
 Szomorodni
 Csömöri
 Egri vörös
 Ruzsi aszú
 Ménesi aszú
 Franczia pezsgő
 Törley Talisman
 Sherry Old

PALACZK.
 Kis. Nagy.
 60 80
 80 1.20
 30 50
 60 80
 1.20 —
 1.20 —
 3.50 —
 3.— —
 2.50 —

HIDEG ÉTTELEK.

Kassai sódar
 Debreczeni kolbász
 Debreczeni szalonna
 Magyar szalámi
 Szardínia 2 darab
 Kanapé
 Caviár
 Sajt
 Pirlott kenyér

Adag.
 40
 25
 12
 25
 15
 20
 35
 20
 10

Egy palackk pilseni sör 30 kr.

MAYRHOFER KÁVÉHÁZ

BRONAPARTIN

VII. ker., Dohány- és Nyár-utca sarkán.